

Gmina Siemiatycze

Dane podstawowe:

Liczba mieszkańców: 6638

Powierzchnia: 227,14 ha

Adres urzędu:

Urząd Gminy Siemiatycze

ul. Kościuszki 35

17-300 Siemiatycze

tel. (085) 655 28 60, 655 34 61

fax. (085) 655 29 11

e-mail: sekretariat@gminasiemiatycze.pl

<http://www.gminasiemiatycze.pl/>

Biblioteka:

Gminna Biblioteka Publiczna

ul. Kościuszki 88

17-300 Siemiatycze

tel. (085) 656 00 12

Gmina Siemiatycze to gmina wiejska w województwie podlaskim, w powiecie siemiatyckim. Zajmuje obszar 227 km² i zamieszkuje ją (koniec 2014 r.) ok. 6,3 tys. osób, co stanowi ponad 13% ludności powiatu i 0,5% ludności województwa. Daje to średni wskaźnik zaludnienia. Gmina ma charakter rolniczy, o czym świadczy struktura użytkowania terenu z dominującym udziałem użytków rolnych. Obszary o szczególnych walorach przyrodniczych stanowią ponad 14% powierzchni. W Gminie funkcjonuje około 2 tys. gospodarstw rolnych o średniej wielkości 10.4 ha. Kompleksy leśne zajmują 22% powierzchni gminy. 78% osób korzysta z wodociągu, 13% z kanalizacji oraz 1% gazu. Jako samodzielna jednostka organizacyjna funkcjonuje od 1 kwietnia 1992 r. Siedzibą władz jest miasto Siemiatycze, funkcję wójta sprawuje mgr inż. Edward Krasowski.

Położona jest wokół miasta Siemiatycze, na Wysoczyźnie Drohiczyńskiej. Południowa część granicy leży na rzece Bug. Przez gminę przebiegają ważne szlaki komunikacyjne: droga międzynarodowa nr 19 Rzeszów - Lublin - Siemiatycze - Białystok oraz Warszawa - granica państwa. Korzystną cechą położenia są niewielkie odległości, dzielące ją od dużych ośrodków akademickich i centrów administracyjnych, tj. Warszawy (130 km), Lublina (150 km) i Białegostoku (100 km).

Gmina Siemiatycze w dniu 7 lipca 1995r. podpisała porozumienie o wzajemnej współpracy z Urzędem Miasta i Gminy Gransee w Niemczech w kraju związkowym Brandenburgia, w powiecie Oberhavel. Współpraca dotyczy m.in. wymiany doświadczeń między stronami w różnych dziedzinach, prezentowanie regionu na targach i wystawach. W zakresie rolnictwa: produkcja agrarna i spożywcza, wymiany młodych rolników, praktyki uczniów ze szkół rolniczych; rozwój infrastruktury - na podstawie wzajemnych doświadczeń z dziedziny wypoczynku, turystyki, sportu, kształcenia, kultury i nauki -

wymiana dzieci i młodzieży.

Wydawałoby się, że Gmina Siemiatycze pod względem turystycznym nie ma wiele do zaoferowania, ale cytując marszałka Piłsudskiego, możemy powiedzieć, że: „Polska jest jak obwarzanek - najlepsza na obrzeżach”. Poznając historię swojej „Małej Ojczyzny” przekonaliśmy się, że mieszkańcy tej ziemi brali czynny udział w tworzeniu tradycji, kultury i historii naszej ojczyzny. Tu również miały miejsce wielkie bitwy, żyli niezwykli ludzie, którzy zapisali się złotymi zgłoskami nie tylko dla tej ziemi, ale i dla Polski. Rody Sapiehów, Jabłonowskich, Ciecierskich, Radziwiłłów pozostawiły tutaj trwałe ślady

Gmina w Polce od XII wieku aż do roku 1950 stanowiła jednostkę samorządu terytorialnego. Mimo że bezpośrednio o gminie Siemiatycze w XV wieku nie wspominają żadne źródła pisane, niemniej dobra siemiatyckie są już znane. Pierwsze zapisy mówią o ich przynależności do książąt mazowieckich i wymieniają w składzie tych dóbr siedem wsi: Boratyniec, Cecele, Łojki, Siemiatycze, Słochy oraz Turnę. Przez wiele kolejnych lat zmieniali się ich właściciele, jednakże żaden z nich nie potrafił wpłynąć na rozkwit tych ziem. Dopiero Ks. Anna z Sapiehów Jabłonowska, właścicielka miasta i dóbr okolicznych wprowadzając reformy ekonomiczne, rozświetliła te ziemie w Polsce i za granicą. Niestety, swoje plany realizowała głównie w oparciu o pożyczki, które doprowadziły do konfiskaty ziem przez bank holenderski i ich sprzedaży.

Od początku XIX wieku dobra siemiatyckie obejmowały majątki: Ciecierskich, Michalskich, Urbańskich, Wysockich, Olędzkich i Paderewskich. W 1896 r. gmina ta liczyła 9330 mieszkańców, obejmowała 60 wsi, przysiółków, uroczysk, oddzielnych osad oraz 12 majątków. Tuż przed I wojną światową gmina rozciągała się od wsi Zajęczniki na południowym zachodzie do wsi Lubiejki na północnym wschodzie; zaś granicę południowo-wschodnią wyznaczał Anusin, a północno-zachodnią wsie Lipiny i Malinowo.

W okresie międzywojennym w gminie Siemiatycze rozwinęło się drobne rzemiosło, było: 25 cieśli, 2 kuśnierzy, 21 kowali, 2 krawców, 3 krawczynie, 6 murarzy, 1 rzeźnik, 5 stolarzy, 2 studniarzy, 3 szewców i 1 brukarz.

Obecnie granice gminy wyznaczają od wschodu - wieś Kajanka, od południa - wieś Wólka Nadbużna, od zachodu - wsie Korzeniówka Duża i Skiwy Małe, od północy - Kłopoty Patry. Dzięki temu, że gmina sąsiaduje z rezerwatem „Przełom Bugu”, leży na Wysoczyźnie Drohickiej - jest atrakcyjna turystycznie. W wielu wsiach można jeszcze spotkać zabytkowe zagrody chłopskie.

W gminie Siemiatycze warte obejrzenia są następujące miejsca:

- Baciki Średnie - park podworski, obecnie mieści się tu Państwowe Prewentorium Przeciwgruźlicze;
- Rogawka - zabytkowa cerkiew;
- Skiwy Małe – Miejsce Mocy;
- Cecele - tereny po archeologicznych znaleziskach dawnego osadnictwa. Eksponaty z wykopalisk umieszczone są w Muzeum Archeologicznym w Warszawie;
- Ogrodniki położone na szlaku nadbużańskim godne obejrzenia są charakterystyczne wydmy nadbużańskie. We wsiach rolnicy często zajmują się wikliniarstwem.

Gmina prowadzi **Bazę Turystyczno - Rekreacyjną Park Linowy** w Wólce Nadbużnej <http://park.gminasiemiatycze.pl/>.

Imprezy cykliczne: Nadbugowy Złot Motocyklowy (początek czerwca), Przegląd Kapel Weselnych Kajanka (początek lipca), Dożynki Gminne (pierwszy tydzień września), Mistrzostw Polski i Pucharu Polski w Cross Country Romanówka (wrzesień).

